

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

28. aprill 2022*

Sisukord

Õiguslik raamistik	3
WTO õigus	3
Liidu õigus	4
Vaidluse taust	5
Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus	6
Poolte nõuded Euroopa Kohtus	7
Apellatsioonkaebus	8
Esimene väide, et rikutud on alusmääruse artikli 2 lõiget 3	8
Poolte argumendid	8
– Esimene väiteosa	8
– Teine väiteosa	9
Euroopa Kohtu hinnang	10
Teine väide, et rikutud on alusmääruse artikli 2 lõiget 5	13
Poolte argumendid	13
Euroopa Kohtu hinnang	14
Kolmas väide, et on rikutud alusmääruse artikli 2 lõiget 2	16
Poolte argumendid	16
Euroopa Kohtu hinnang	16

* Kohtumenetluse keel: inglise

Kohtukulud 23

Apellatsioonkaebus – Dumping – Rakendusmäärus (EL) 2015/1429 – Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit roostevabast terasest külmaltsitud lehtmaterjali import – Lõplik dumpinguvastane tollimaks – Määrus (EÜ) nr 1225/2009 – Artikkel 2 – Normaalkäitumise arvutamine – Tootmiskulude arvutamine – Tootmiskahjum – Ringlussevõetud metallijäätmete väärtuse maha arvamise keeldumine – Normaalkäitumise kindlaksmääramine samasuguse toote müügi alusel, mis on ette nähtud ekspordiriigi sisetarbimiseks – Normaalkäitumise kindlaksmääramiseks kasutatavast arvutamise alusest ekspordiriigi siseturul toimunud müügi väljajätmine, kui müük puudutab ekspordiks ette nähtud tooteid

Kohtuasjas C-79/20 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 14. veebruaril 2020 esitatud apellatsioonkaebus,

Yieh United Steel Corp., asukoht Kaohsiung (Taiwan), esindaja: *avocat* D. Luff,

hageja,

teised menetlusosalised:

Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland, M. França ja A. Demeneix, hiljem J.-F. Brakeland ja G. Luengo,

kostja esimeses kohtuastmes,

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, asukoht Luxembourg (Luksemburg), esindajad: *avocats* J. Killick ja G. Forwood ning *dikigoros* G. Papaconstantinou,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president A. Prechal (ettekandja), kohtunikud J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl ja M. L. Arastey Sahún,

kohtujurist: G. Pitruzzella,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 11. novembri 2021. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Yieh United Steel Corp. (edaspidi „Yieh“) palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 3. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Yieh United Steel vs. komisjon (T-607/15, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2019:831), millega Üldkohus jättis rahuldamata tema hagi nõudega tühistada 26. augusti 2015. aasta komisjoni rakendusmäärus (EL) 2015/1429, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit roostevabast terasest külmvaltsitud lehtmaterjali impordi suhtes (ELT 2015, L 224, lk 10, edaspidi „vaidlusalune määrus“).

Õiguslik raamistik

WTO õigus

- 2 Nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994) (EÜT 1994, L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80), kiitis Euroopa Liidu Nõukogu heaks Marrakechis 15. aprillil 1994 alla kirjutatud Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu ning selle lepingu lisades 1–3 olevad kokkulepped, mille hulgas on 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise leping (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189; edaspidi „dumpinguvastane leping“).
- 3 Dumpinguvastase lepingu artiklis 2 „Dumpingu tuvastamine“ on ette nähtud:

„2.1 Käesolevas lepingus tuleb dumpinguks lugeda tootega kauplemist teise maa kaubanduses tema harilikust väärtusest madalama hinnaga, kui selle ühelt maalt teise eksporditud toote ekspordihind on madalam kui eksportijamaal tarbimiseks ettenähtud samasuguse toote võrreldav hind tavapärasel kaubandustegevuses.

2.2 Juhul kui eksportijamaa siseturul samasugust toodet tavapärase kaubandustegevuse käigus ei müüda või kui selline müük eksportijamaa [...] siseturul valitseva eriolukorra või vähese läbimüügi tõttu korrektset võrdlust ei võimalda, võrreldakse toote hinda dumpingumäära tuvastamiseks samasuguse toote võrreldava hinnaga ekspordimisel sobivasse kolmandasse riiki, eeldades selle hinna tüüpilisust, või omahinnaga päritolumaal, liites põhjendatud summa haldus-, müügi- ja üldkulude ning kasumi katteks.

2.2.1 Samasuguse toote müüki eksportijamaa siseturul või müüki kolmandale maale hinnaga, mis on madalam kui (püsivad ja muutuvad) tootmiskulud ühiku kohta, millele on liidetud haldus-, müügi- ja üldkulud, võib hinna tõttu lugeda tavapärase kaubandustegevuse väliseks ning selle võib hariliku väärtuse määramisel arvestamata jätta üksnes siis, kui võimuorganid [...] otsustavad, et selline müük on toimunud pikema aja jooksul [...] märkimisväärt kogustes [...] ja hinnaga, mis ei võimalda kõikide kulude katmist põhjendatud aja jooksul. Kui ühiku maksumusest müügi hetkel odavam hind on juurdluse ajal kõrgem kui ühiku kaalutud keskmine maksumus, arvestatakse, et selline hind võimaldab kulud põhjendatud aja jooksul katta.

2.2.1.1 Harilikult arvutatakse lõikes 2 nimetatud kulud juurdlusaluse eksportija või tootja arvestusdokumentide põhjal, tingimusel et need on kooskõlas eksportijamaal kehtivate üldtunnustatud arvestuspõhimõtetega ning põhjendatult kajastavad kõnealuse toote valmistamise ja müügiga seotud kulusid. [...]

[...]“.

Liidu õigus

4 Vaidlusaluse määruse vastuvõtmise ajal olid sätted, mis reguleerisid Euroopa Liidu poolt dumpinguvastaste meetmete kehtestamist, ette nähtud nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51, parandus ELT 2010, L 7, lk 22), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrusega (EL) nr 765/2012 (ELT 2012, L 237, lk 1) (edaspidi „alusmäärus“).

5 Alusmääruse artikli 1 „Põhimõtted“ lõigetes 1 ja 2 oli sätestatud:

„1. Dumpinguvastast tollimaksu võib kehtestada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine liidus tekitab kahju.

2. Toodet käsitletakse dumpingtootena, kui selle hind ühendusse eksportimisel on väiksem kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi kindlaksmääratud samasuguse toote võrreldav hind.“

6 Alusmääruse artikkel 2 „Dumpingu kindlaksmääramine“ oli sõnastatud järgmiselt:

„A. Normaalväärtus

1. Normaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärasel kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad.

[...]

2. Sisetarbimiseks ette nähtud samasuguse toote müüki kasutatakse normaalväärtuse määramisel tavaliselt siis, kui kõnealuse müügi maht moodustab vähemalt 5% ühendusse suunatud vaatlusaluse toote müügi mahust. [...]

3. Kui tavapärase kaubandustegevuse käigus toimuv samasuguse toote müük puudub või on ebapiisav või kui erilise turuolukorra tõttu ei ole võimalik seda nõuetekohaselt võrrelda, arvutatakse samasuguse toote normaalväärtus päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, või tavapärase kaubandustegevuse käigus asjakohase kolmanda riigi suhtes kohaldatavate ekspordihindade alusel, tingimusel et kõnealused hinnad on tüüpilised.

Asjaomase toote puhul võib esimeses lõigus nimetatud eriliseks turuolukorraks lugeda muu hulgas olukorda, kus hinnad on kunstlikult madalad, eksisteerib märkimisväärne vahetuskaubandus või mittekaubanduslik töötlemiskord.

4. Samasuguse toote müüki ekspordiriigi siseturul või eksportmüüki kolmandasse riiki hinnaga, mis on madalam kui (püsivad ja muutuvad) tootmiskulud ühiku kohta, millele on liidetud müügi-, üld- ja halduskulud, võib hinna tõttu lugeda tavapärase kaubandustegevuse väliseks ning selle võib normaalväärtuse määramisel arvestamata jätta üksnes siis, kui on kindlaks tehtud, et selline müük on toimunud pikema aja jooksul märkimisväärtes kogustes ja hindadega, mis ei võimalda kõikide kulude katmist põhjendatud aja jooksul.

[...]

5. Kulud arvutatakse tavaliselt uuritava isiku dokumentide alusel, kui kõnealused dokumendid on kooskõlas asjaomase riigi üldtunnustatud majandusarvestuspõhimõtetega ning nendes esitatakse asjakohasel viisil vaatlusaluse toote tootmis- ja müügikulud.

Kui uurimiseluse toote valmistamise ja müügiga seotud kulud ei kajastu mõistlikult asjaomase osapoole dokumentides, tuleb dokumentide korrigeerimiseks või koostamiseks võtta aluseks teiste sama riigi tootjate või eksportijate kulud või, kui selline teave ei ole kättesaadav või seda ei ole võimalik kasutada, mõni muu mõistlik alus, sealhulgas teave teiste tüüpiliste turgude kohta.

Tähelepanu pööratakse tõenditele, mis on esitatud nõuetekohase kulujaotuse kohta, kui näidatakse, et selliseid jaotusi on tavapäraselt kasutatud. Sobivamate meetodite puudumise korral eelistatakse käibepõhist kulujaotust. Kui kulud käesoleva lõigu kulujaotuses juba ei kajastu, kohandatakse neid vastavalt neile ühekordsetele kuluartiklitele, mis toovad kasu tulevasele ja/või jooksvale tootmisele.

[...]“.

7 Alusmääruse artikli 6 „Uurimine“ lõikes 8 oli ette nähtud:

„Muudel kui artiklis 18 märgitud asjaoludel huvitatud isikute esitatud ja otsuste aluseks oleva teabe paikapidavust kontrollitakse võimalikult põhjalikult.“

8 Määruse artikli 10 „Tagasiulatuvus“ lõikes 4 oli ette nähtud:

„Lõplikku dumpinguvastast tollimaksu võib nõuda toodetelt, mis imporditi tarbimiseks kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete kohaldamise kuupäeva, ent mitte enne uurimise algatamist, tingimusel et import on artikli 14 lõike 5 kohaselt registreeritud, et [Euroopa Komisjon] on andnud asjaomastele importijatele võimaluse esitada oma arvamus ning et:

a) kõnealuse toote puhul on dumping esinenud pikema aja jooksul või et importija on või oleks pidanud olema teadlik dumpingust, selle ulatusest ning väidetavast või tuvastatud kahjust; [...]

[...]“.

Vaidluse taust

9 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–11 on vaidluse taust kokku võetud järgmiselt:

„1. [Yieh] on Taiwanis asutatud äriühing, kes tegeleb eeskätt roostevabast terasest külmaltsitud lehtmaterjali (edaspidi „asjaomane toode“) tootmise ja turustamisega.

2. Asjaomase toote valmistamiseks kasutab [Yieh] toorainena kuumvaltsitud lehtmaterjali, mida ta toodab ise või ostab Hiinas asutatud seotud äriühingult Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd [...], kes toodab kuumvaltsitud lehtmaterjali. [Yieh] müüb asjaomast toodet klientidele [liidus] ja riigisisel turul, kelle hulgas on tootmisahelas järgneval kohal olevad sõltumatud kõnealuse toote turustajad ja tootmisahelas järgneval kohal olev temaga seotud äriühing Yieh Mau.
- 3 Pärast Euroferi, Association européenne de l'acier, ASBLi (edaspidi „Eurofer“) esitatud kaebust avaldas komisjon 26. juunil 2014 teate Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist [...] pärineva [asjaomase toote] impordi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta vastavalt [alusmäärusele].

[...]

- 6 Komisjon võttis 24. märtsil 2015 vastu määruse (EL) 2015/501, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit roostevabast terasest külmavaltsitud lehtmaterjali impordi suhtes (ELT 2015, L 79, lk 23; edaspidi „ajutine määrus“). Ajutise määrusega kehtestati [Yieh] [toodetud] asjaomasele tootele ajutine dumpinguvastane tollimaks 10,9%.
- 7 25. märtsi 2015. aasta kirjas edastas komisjon [Yiehi] oma esialgsed järeldused, milles on esitatud kesksed kaalutlused ja asjaolud, mille põhjal otsustati kehtestada ajutine dumpinguvastane tollimaks (edaspidi „esialgsed järeldused“).
- 8 Komisjon käsitles oma esialgsetes järeldustes eeskätt seda, et ta keeldus asjaomase toote tootmiskuludest maha arvamast ringlussevõetud metallijäätmete väärtust, ja seda, et ta keeldus normaalväärtuse määramiseks arvestamast [Yiehi] teatud müüki ekspordiriigis.
- 9 20. aprillil 2015 esitas [Yieh] esialgsete järelduste kohta oma märkused.
- 10 23. juunil 2015 saatis komisjon [Yiehi] oma lõplikud järeldused. 3. juulil 2015 esitas [Yieh] oma märkused nende järelduste kohta.
- 11 Komisjon võttis 26. augustil 2015 vastu [vaidlusaluse] määruse, millega muudeti ajutist määrust ja kehtestati 6,8% dumpinguvastane tollimaks asjaomase toote impordile liitu, mida toodab eelkõige [Yieh].“
- 10 Vaidlusalune määrus ei kehti enam alates 16. septembrist 2021.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 11 Yieh esitas 27. oktoobril 2015 Üldkohtu kantseleisse vaidlusaluse määruse peale tühistamishagi.
- 12 Yieh põhjendas oma hagi kahe väitega, mis puudutasid vastavalt alusmääruse artikli 2 lõigete 3 ja 5 rikkumist, võimu kuritarvitamist ning alusmääruse artikli 2 lõigete 1 ja 2 rikkumist.

- 13 Esimeses väites, mis puudutas alusmääruse artikli 2 lõigete 3 ja 5 rikkumist ning võimu kuritarvitamist, väitis Yieh, et jättes rahuldamata tema taotluse arvata asjaomase toote tootmiskuludest maha ringlussevõetud metallijäätmete väärtus, tegi komisjon asjaolude hindamisel ilmse vea.
- 14 Selles väites heitis Yieh komisjonile ette seda, et ta rikkus alusmääruse artikli 2 lõiget 5, kuna ta keeldus arvesse võtmast Yiehi raamatupidamisdokumente ja kulude jagamise meetodit, mida ta kohaldas kuumvaltsitud lehtmaterjali kahjumile, mis tuvastati asjaomase toote valmistamise käigus.
- 15 Selle rikkumise tõttu jõudis komisjon ilmselgelt valele järeldusele, et Yieh ei arvanud kuumvaltsitud lehtmaterjali tootmiskahjumit täielikult asjaomase toote tootmiskulude hulka, mistõttu keeldus komisjon samuti ekslikult arvamast asjaomase toote tootmiskuludest maha ringlussevõetud metallijäätmete väärtust, mis suurendas kunstlikult normaalväärtust, rikkudes nii alusmääruse artikli 2 lõiget 3.
- 16 Lõpuks väidab Yieh, et komisjoni keeldumine maha arvata ringlussevõetud metallijäätmete väärtus kujutab endast võimu kuritarvitamist.
- 17 Oma teises väites, mis puudutas alusmääruse artikli 2 lõigete 1 ja 2 rikkumist, väitis Yieh, et esiteks rikkus komisjon selle määruse artikli 2 lõiget 1, kui ta keeldus normaalväärtuse kindlaksmääramisel ilma asjakohase põhjendusega arvesse võtmast tavapärase kaubandustegevuse käigus asjaomase toote müüki oma sõltumatule kliendile Taiwanis, ja teiseks rikkus ta nimetatud määruse artikli 2 lõiget 2, jättes kõnealuse müügi arvesse võtmata ainult seetõttu, et pärast seda müüki ekspordis see klient asjaomast toodet, kuigi komisjon ei tõendanud, et Yieh kavatses seda toodet sisetarbimisse mitte suunata.
- 18 Üldkohtu esimese koja president andis 20. juuli 2016. aasta määrusega Euroferile loa astuda menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.
- 19 Üldkohus lükkas vaidlustatud kohtuotsuses mõlemad Yieh esitatud väited tagasi ja jättis seega hagi tervikuna rahuldamata.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

- 20 Apellatsioonkaebuses palub apellant Euroopa Kohtul:
 - tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
 - rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagi ja tühistada sellest tulenevalt vaidlusalune määrus teda puudutavas osas, ja
 - mõista esimese kohtuastme ja apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt ja menetlusse astujalt.
- 21 Komisjon palub Euroopa Kohtul:
 - jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja

- mõista kohtukulud välja Yiehilt.
- 22 Eurofer palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;
 - teise võimalusena jätta esimeses astmes esitatud hagi rahuldamata;
 - kolmanda võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse, ja
 - mõista kohtukulud, sealhulgas menetlusse astuja ja esimese astme kohtukulud välja Yiehilt.

Apellatsioonkaebus

- 23 Yieh põhjendab oma apellatsioonkaebust kolme väitega, millest esimese kohaselt on rikutud alusmääruse artikli 2 lõiget 3, kuna Üldkohus välistas ekslikult selle sätte kohaldamise, teise väite kohaselt on rikutud selle määruse artikli 2 lõiget 5, kuna Üldkohus ei kaalunud nõuetekohaselt komisjoni kontrollivajadust oma uurimise raames ja Yiehi huve, ning kolmanda väite kohaselt on rikutud alusmääruse artikli 2 lõiget 2, kuna Üldkohus otsustas, et komisjon võis normaalväärtuse arvutusest välja jätta ekspordiriigi siseturu müügi (edaspidi „omamaine müük“), ilma et ta oleks pidanud tõendama müüja kavatsust või konkreetset teadlikkust sellest, et asjaomane toode lõpuks eksporditakse.

Esimene väide, et rikutud on alusmääruse artikli 2 lõiget 3

Poolte argumendid

- 24 Esimene väide, mis puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 60 ja 61, jaguneb kaheks osaks.
- *Esimene väiteosa*
- 25 Esimese väite esimeses osas heidab Yieh Üldkohtule ette, et viimane tegi ilmse vea tema alusmääruse artikli 2 lõikel 3 põhineva argumendi tõlgendamisel, mis viis ta ekslikult selle sätte kohaldamise välistamiseni.
- 26 Seega on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 tehtud ilmne viga, kuna Üldkohus nõudis selles, et enne, kui saab tugineda alusmääruse artikli 2 lõike 3 rikkumisele, peab olema tuvastatud alusmääruse artikli 2 lõike 4 rikkumine.
- 27 Yieh leiab nimelt, et alusmääruse artikli 2 lõige 4 ei ole käesolevas asjas asjakohane.
- 28 Lisaks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse samas punktis 60 vääralt, et asjaolu, et asjaomane müük ei olnud kasumlik, oli ainus põhjus, mille tõttu komisjon normaalväärtuse arvutas.

- 29 Täpsemalt tuleneb ajutise määruse põhjendusest 74 aga esiteks, et normaalväärtus arvutati tooteliikide puhul, mille puhul oli müük ebapiisav või puudus, või puudus müük tavapärase kaubandustegevuse käigus, ning teiseks ei kasutanud komisjon tooteliikide puhul, mille puhul tuvastati, et müük ei olnud kasumlik, mitte arvestuslikku normaalväärtust, vaid pigem kaalutud keskmist müügihinda.
- 30 Yieh vaidleb vastu ka vaidlustatud kohtuotsuse punktis 61 esitatud kinnitusele, mille kohaselt „[Yieh] ei vaidlуста käesolevas menetluses meetodit, mida komisjon kasutas normaalväärtuse arvutamiseks, nagu see on sätestatud alusmääruse artikli 2 lõikes 3“.
- 31 Yieh väidab nimelt, et ta vaidlustas oma Üldkohtule esitatud hagi punktis 44 sõnaselgelt komisjoni kohaldatud normaalväärtuse arvutamise meetodi, kuivõrd komisjon keeldus rahuldamast tema taotlust arvata alusmääruse artikli 2 lõike 3 alusel asjaomase toote tootmiskuludest maha ringlussevõetud metalljäätmete väärtus.
- 32 Komisjon väidab, et piisavate tõendite puudumisel ei olnud tal muud valikut kui keelduda ringlussevõetud metalljäätmete väärtust asjaomase toote tootmiskuludest maha arvamast, kuna tal ei olnud alusmääruse artikli 6 lõikes 8 ette nähtud kontrolli põhjal võimalik teha usaldusväärset kindlaks, kas teatatud kahjude hulka kuulus ka väidetav materjaliga seotud kahju, ja kui suur summa tuleks maha arvata seoses ringlussevõetud metalljäätmega.
- 33 Lisaks vaidleb komisjon vastu vaidlustatud kohtuotsuse punktidele 60 ja 61 tõlgendusele, mille Yieh andis.
- 34 Eurofer väidab, et esimese väite esimene osa on vastuvõetamatu, kuna nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 61 õigesti tõdes, ei esitanud Yieh argumenti, et normaalväärtus on valesti arvutatud, esimeses kohtuastmes.
- 35 Ta rõhutab lisaks, et Yieh ei esitanud argumente, mis näitaksid, et Üldkohus on selle argumendi sisulisel hindamisel teinud ilmse vea. Ta tuletab meelde, et komisjoni keeldumine arvestusliku normaalväärtuse arvutamiseks asjaomase toote tootmiskuludest maha arvata ringlussevõetud metalljäätmete väärtus on põhjendatud kahekordse mahaarvamise ja kulude kunstliku vähendamise ohuga.

– *Teine väiteosa*

- 36 Esimese väite teises osas väidab Yieh, et Üldkohus leidis ekslikult, et alusmääruse artikli 2 lõige 3 ei ole eraldiseisev säte. Nii seadis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 selle sätte rikkumise tuvastamise sõltuvusse selle määruse artikli 2 lõike 4 või artikli 2 lõike 5 alusel varem tehtud järeldustest.
- 37 Ent selline alusmääruse artikli 2 lõike 3 eraldiseisva laadi eitamine mitte üksnes ei lähe vastuollu WTO otsustuspraktikaga dumpinguvastase lepingu artikli 2 lõike 2 vastava sätte kohta, vaid ei võimalda Yiehil ka vaidlustada üksnes arvutusmeetodit, mida komisjon kasutas arvestusliku normaalväärtuse kindlaksmääramisel.
- 38 Lisaks peaks komisjoni poolt asjaomase toote tootmiskuludest ringlussevõetud metalljäätmete väärtuse mahaarvamise küsimuse analüüsi ulatus olema erinev sõltuvalt sellest, kas see toimub alusmääruse artikli 2 lõike 3 või artikli 2 lõike 4 alusel. Viimati nimetatud säte ei ole käesolevas

asjas asjakohane, kuna omamaine müük oli kasumlik. Järelikult ei saa komisjonil alusmääruse artikli 2 lõike 3 alusel lasuv ülesanne olla identne selle määruse artikli 2 lõikega 4 seonduvaga, nagu leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 78–80.

- 39 Komisjon ja Eurofer vaidlustavad vaidlustatud kohtuotsuse punktile 60 Yiehi antud tõlgenduse. Üldkohus ei leidnud, et alusmääruse artikli 2 lõige 3 ei ole eraldiseisev säte, vaid pigem, et normaalväärtuse arvutamine oli tingitud sellest, et komisjon kohaldas alusmääruse artikli 2 lõiget 4.

Euroopa Kohtu hinnang

- 40 Esimeses väites, mis puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 60 ja 61 ning mis jaguneb kaheks osaks, mis suures osas kattuvad ja mida võib seega analüüsida koos, heidab Yieh Üldkohtule ette alusmääruse artikli 2 lõike 3 rikkumist.
- 41 Sellega seoses tuleb tõdeda, nagu väidab ka komisjon, et Yiehi esimese väite raames esitatud erinevad etteheited vaidlustatud kohtuotsuse punktide 60 ja 61 kohta põhinevad suuresti nende punktide vääral tõlgendusel. Kuna aga Üldkohus kirjeldas nendes punktides Yiehi esitatud konkreetsele argumendile vastates alusmääruse artikli 2 lõike 3 ning artikli 2 lõigete 4 ja 5 sätete omavahelist suhet õigesti, siis tuleb asuda seisukohale, et nendes punktides ei ole õigusnormi rikutud.
- 42 Nimelt vastupidi Yiehi esimese väite esimeses osas väidetule ei saa vaidlustatud kohtuotsuse punktide 60 ja 61 järeldada, et Üldkohus „välistas“ seal alusmääruse artikli 2 lõike 3 „kohaldamise“.
- 43 Lisaks ei saa vastupidi Yiehi esimese väite teises osas väidetule punktide 60 ja 61 põhjal ka järeldada, et Üldkohus leidis, et alusmääruse artikli 2 lõige 3 ei ole „eraldiseisev“, kuna ta seadis selle sätte rikkumise tuvastamise sõltuvusse nimetatud määruse artikli 2 lõike 4 või artikli 2 lõike 5 alusel varem tehtud järeldest, mis võimaldavad tuvastada viimati nimetatud sätete rikkumise; Yiehi sõnul ei võimaldanud see tal vaidlustada ainuüksi arvutusmeetodit, mida komisjon kasutas arvestusliku normaalväärtuse kindlakstegemiseks, kuigi ta esitas Üldkohtus sellise etteheite.
- 44 Sellega seoses on oluline asetada vaidlustatud kohtuotsuse punktid 60 ja 61 konteksti, milles Üldkohus analüüsis hagi esimest väidet, st peamiselt – nagu nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktides 29, 48, 49 ja 56 – arvestades Yiehi argumente, mille kohaselt tõi see, et komisjon keeldus vastuolus alusmääruse artikli 2 lõikega 5 asjaomase toote tootmiskuludest maha arvamast ringlussevõetud metalljäätmete väärtust, kaasa normaalväärtuse „kunstliku suurenemise“, rikkudes alusmääruse artikli 2 lõiget 3, mille tõttu suurenes seda liiki toodete osakaal, mille puhul arvutati normaalväärtus põhjusel, et müük toimus tootmiskuludest madalamate hindadega.
- 45 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 52–55 viitab Üldkohus aga õigesti kohtupraktikale, mis tuleneb 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsusest nõukogu vs. Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), mis käsitleb eelkõige alusmääruse artikli 2 lõike 3 ja artikli 2 lõike 4 sätete omavahelist suhet.
- 46 Mis puudutab sellist juhtumit nagu käesolevas asjas, siis see omavaheline suhe avaldub järgmiselt.

- 47 Kui komisjon tuvastab uurimise käigus, et teatud omamaine müük ei ole kasumlik, kuna see toimus hindadega, mis on madalamad kui (püsivad ja muutuvad) „tootmiskulud“ ühiku kohta, millele lisanduvad müügi-, üld- ja halduskulud, pika ajavahemiku jooksul, olulistes kogustes ja hindadega, mis ei võimalda katta kõiki kulusid mõistliku aja jooksul, ei peeta müüki toimunud „tavapärasel kaubandustegevuses“ ja see tuleb seega välja jätta arvutamise alusest, mida kasutatakse normaalväärtuse kindlaksmääramiseks alusmääruse artikli 2 lõike 4 alusel. Sellisel juhul oli kohaldatav selle määruse artikli 2 lõige 3, mis nägi ette, et asjaomaste tooteliikide puhul arvutati muu, nn arvestuslik normaalväärtus nimetatud tootmiskulude alusel, millele lisandus põhjendatud kasum.
- 48 Selles kontekstis tõdeb Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60, et komisjoni poolt teatud omamaise müügi puhul arvestusliku normaalväärtuse kasutamine ei tulene alusmääruse artikli 2 lõike 3 tähenduses sellise „erilise turuolukorra“ tuvastamisest, mis on tingitud sellest, et hinnad on „kunstlikult madalad“. Yieh ei ole seda peamiselt faktilist laadi järeldust apellatsioonimenetluses vaidlustanud.
- 49 Tuleb märkida, et samas punktis 60 kinnitab Üldkohus just nimelt käesoleva kohtuotsuse punktis 47 meenutatud omavahelise suhtega seoses õigesti, et arvestusliku normaalväärtuse kasutamine „tuleneb otse“ komisjoni järeldusest, et teatav omamaine müük toimus tootmiskuludest madalamate hindadega alusmääruse artikli 2 lõike 4 esimese lõigu tähenduses, „pärast seda, kui komisjon oli jätnud rahuldamata hageja taotluse arvata maha ringlussevõetud metallijäätmete väärtus“.
- 50 Nagu kinnitab vaidlustatud kohtuotsuse punkt 56, tegi Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 60 faktilise järelduse, et et käesoleval juhul tuleneb see, et komisjon kasutas „väiksema osa“ omamaise müügi puhul arvestuslikku normaalväärtust vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 3, otse asjaolust, et pärast seda, kui komisjon jättis rahuldamata ajaomase toote tootmiskuludest ringlussevõetud metallijäätmete väärtuse maha arvamise taotluse, mida palus teha Yieh, peeti seda omamaist müüki toimunuks tootmiskuludest madalamate hindadega määruse artikli 2 lõike 4 tähenduses, mille tõttu suurenes seda liiki toodete osakaal, mille puhul arvutati normaalväärtus põhjusel, et müük toimus tootmiskuludest madalamate hindadega.
- 51 Seda faktilist järeldust, mis puudutab vaid „teatud [Yiehi] deklareeritud kaubandustehinguid“, ei saa vastupidi tema kinnitatule tõlgendada nii, et normaalväärtus arvutati üksnes müügi puhul, mis ei olnud kasumlik. Seega puudub igasugune vastuolu vaidlustatud kohtuotsuse punkti 60 ja ajutise määruse põhjenduse 74 vahel, milles on märgitud, et arvestuslikku väärtust kasutati ka ebapiisava omamaise müügi korral alusmääruse artikli 2 lõike 2 tähenduses.
- 52 Kuigi Yieh vaidlustab oma esimeses väites selle faktilise järelduse, tuleb meenutada esimesena, et vastavalt ETLT artikli 256 lõikele 1 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesele lõigule saab edasi kaevata ainult õigusküsimustes. Ainult Üldkohus on pädev ühelt poolt fakte tuvastama, välja arvatud juhul, kui tema poolt tuvastatu sisuline ebaõigsus tuleneb temale esitatud toimikumaterjalidest, ja teiselt poolt neid fakte ja tõendeid hindama. Välja arvatud juhul, kui faktilisi asjaolusid ja tõendeid on moonutatud, ei ole nende faktide ja tõendite hindamine seega niisugune õigusküsimus, mis kuuluks sellisena Euroopa Kohtu poolt apellatsiooni korras läbivaatamisele (vt selle kohta 26. septembri 2018. aasta kohtuotsus Philips ja Philips France vs. komisjon, C-98/17 P, ei avaldata, EU:C:2018:774, punkt 40, ning 11. novembri 2021. aasta kohtuotsus Autostrada Wielkopolska vs. komisjon ja Poola, C-933/19 P, EU:C:2021:905, punktid 92 ja 93 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 53 Lisaks, kui apellant väidab, et Üldkohus on faktilisi asjaolusid või tõendeid moonutanud, peab ta ETL artikli 256, Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimese lõigu ning Euroopa Kohtu kodukorra artikli 168 lõike 1 punkti d kohaselt osutama täpselt faktilistele asjaoludele ja tõenditele, mida Üldkohus on moonutanud, ning näitama, millised analüüsivead tema hinnangus on selle moonutamise põhjastanud. Lisaks selgub väljakujunenud kohtupraktikast, et moonutamine peab selgelt nähtuma toimiku materjalidest, ilma et oleks vaja faktilisi asjaolusid ja tõendeid uuesti hinnata (11. novembri 2021. aasta kohtuotsus *Autostrada Wielkopolska vs. komisjon ja Poola*, C-933/19 P, EU:C:2021:905, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 54 Euroopa Kohus on sellest järeldanud, et ta ei ole pädev tuvastama fakte ega põhimõtteliselt hindama tõendeid, millele Üldkohus on nende faktide tuvastamisel tuginenud. Juhul kui need tõendid on hangitud õiguspäraselt, kui on järgitud tõendamiskoormise ja tõendite kogumise suhtes kohaldatavaid õiguse üldpõhimõtteid ja menetlusnorme, on üksnes Üldkohus pädev hindama talle esitatud tõendite väärtust. See hinnang ei ole seega iseenesest õigusküsimus, mida Euroopa Kohus saaks kontrollida, välja arvatud juhul, kui tegemist on tõendite moonutamisega (2. juuni 2016. aasta kohtuotsus *Photo USA Electronic Graphic vs. nõukogu*, C-31/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:390, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 55 Teisena tuleb meelde tuletada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on liidu institutsioonidel ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus nende majanduslike ja poliitiliste olukordade keerulisuse tõttu, mida nad peavad analüüsima (20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon vs. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 56 Samuti nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et kohtulik kontroll selle ulatusliku kaalutusõiguse üle peab piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, faktiliste asjaolude sisulist paikapidavust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist (vt selle kohta 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon vs. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 57 Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 68 kinnitas, hõlmab see piiratud kohtulik kontroll eelkõige valikut dumpingumarginaali arvutamise erinevate meetodite vahel ja toote normaalväärtuse hindamist.
- 58 Euroopa Kohus on samuti korduvalt otsustanud, et Üldkohtu tehtud kontroll nende tõendite üle, millele liidu institutsioonid on oma järelduste tegemisel tuginenud, ei kujuta endast faktiliste asjaolude uut hindamist, mis asendaks nende institutsioonide hinnangu. See kontroll ei piira nende institutsioonide ulatuslikku kaalutusõigust kaubanduspoliitika valdkonnas, vaid toob ilmsiks üksnes selle, kas need tõendid võivad toetada nende tehtud järeldusi. Seega ei pea Üldkohus mitte ainult kontrollima esitatud tõendite sisulist õigsust, usaldusväärsust ja sidusust, vaid ka kontrollima, kas tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja kas kõnealused tõendid võivad toetada järeldusi, mis nende pinnalt on tehtud (20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon vs. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 59 Seda kohtupraktikat arvestades saab Üldkohtu poolt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 tehtud faktilise järelduse kahtluse alla seada vaid juhul, kui oleks tõendatud, et selle sisuline ebatäpsus tuleneb Üldkohtule esitatud toimiku materjalidest. Käesoleval juhul Yieh aga ei ole tõendanud, et see on nii.

- 60 Pealegi ei väida ega tõenda Yieh, et Üldkohus on nende asjaolude hindamisel moonutanud faktilisi asjaolusid.
- 61 Ta ei tõenda ka, et Üldkohtule saaks ette heita, et ta jättis tuvastamata, et komisjon tegi käesoleva kohtuotsuse punktis 56 meenutatud kohtupraktika kohaselt nende faktiliste asjaolude hindamisel ilmse vea.
- 62 Lisaks ei nähtu ajutise määruse põhjendusest 74, et nagu väidab Yieh, ei kasutanud komisjon tooteliikide puhul, mille puhul tuvastati mittekasumlik müük, mitte arvestuslikku normaalväärtust, vaid pigem kaalutud keskmist müügihinda. Nimelt piirdub see põhjendus märkusega, et arvestuslikku normaalväärtust kasutati ka seetõttu, et „puudus tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud müük“.
- 63 Lõpuks, vastupidi Yiehi väidetele analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 61 küll tema argumenti alusmääruse artikli 2 lõike 3 rikkumise kohta.
- 64 Üldkohus järeldas nimelt kõnealuses punktis selle põhjal, et vaidlusaluses määruses on teatud omamaine müük normaalväärtuse kindlaksmääramisel välja jäetud, kuna tuvastati, et see ei olnud kasumlik alusmääruse artikli 2 lõike 4 kohaselt, et „ei saa mingil juhul tuvastada [selle määruse] artikli 2 lõike 3 rikkumist osas, milles see loetleb erinevad olukorrad, mille korral esineb uurimise eest vastutava asutuse kohustus koostada eksportiva tootja asjaomase toote arvestuslik normaalväärtus, et tühistada [vaidlusalust] määrust, sõltumatult järeldusest, et on rikutud sama määruse artikli 2 lõiget 4“. Ta lisas, et „[Yieh] ei vaidle [esimeses kohtuastmes esitatud hagi] raames vastu meetodile, mida komisjon kasutas, et koostada arvestuslik normaalväärtus, nagu see toodud alusmääruse artikli 2 lõikes 3“.
- 65 Kuigi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 61 ei lükka Üldkohus tagasi alusmääruse artikli 2 lõike 3 rikkumist puudutavat etteheidet, on seda selgelt tehtud kohtuotsuse punktis 111 pärast seda, kui Üldkohus sama kohtuotsuse punktides 62–110 analüüsis ammendavalt ja lükkas tagasi selle määruse artikli 2 lõike 5 rikkumist puudutava etteheite.
- 66 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimene väide tagasi lükata.

Teine väide, et rikutud on alusmääruse artikli 2 lõiget 5

Poolte argumendid

- 67 Yieh väidab oma teises väites, et Üldkohus ei kaalunud nõuetekohaselt tema huve ja komisjoni kontrollivajadusi oma uurimise raames; see kujutab endast alusmääruse artikli 2 lõike 5 rikkumist.
- 68 Ometi tunnistas Üldkohus ise kooskõlas dumpinguvastase lepingu II lisa ja sellega seonduva otsustuspraktikaga, et selline tasakaal komisjoni kontrollivajaduste ja alusmääruse artikli 2 lõikest 5 tulenevate Yiehi õiguste vahel on vajalik.
- 69 Käesolevas asjas kallutas Üldkohus Yiehi sõnul kaalukaasi komisjoni kontrollivajaduste kasuks, järeldades, et omamaise müügi kasumlikkuse küsimuse olulisuse tõttu dumpinguvastases uurimises oli komisjonil õigus saada Yiehi kulude kohta väga täpset teavet ja et tal oli õigus jätta arvestamata kuluarvestusmeetod, mida Yieh kasutas metallitootmise kahjumi arvestamiseks.

- 70 Lükates vaidlustatud kohtuotsuse punktis 94 tagasi argumendi, mille kohaselt oleks kuumvaltsitud lehtmaterjali kogust puudutavate täpsete andmete kogumine toonud Yiehile kaasa ebaproportsionaalse töökoormuse, jättis Üldkohus lisaks selle töökoormuse faktilise hindamise läbi viimata ja selle uurimisvajadustega kaalumata.
- 71 Komisjon ja Eurofer vaidlustavad Yiehi teise väite raames esitatud teatud argumentide vastuvõetavuse ning väidavad, et igal juhul ei ole see väide põhjendatud.

Euroopa Kohtu hinnang

- 72 Yieh kritiseerib oma teises väites seda, kuidas Üldkohus analüüsis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 69–111 tema väidet, et rikutud on alusmääruse artikli 2 lõiget 5 ja milles vaidlustatakse komisjoni keeldumine rahuldada tema taotlus arvata asjaomase toote tootmiskuludest maha ringlussevõetud metallijäätmete teatud väärtus.
- 73 Yieh heidab sellega seoses Üldkohtule esiteks ette, et viimane ei kaalunud nõuetekohaselt tema huve ja komisjoni kontrollivajadusi oma uurimise raames; see kujutab endast nimetatud sätte rikkumist.
- 74 Teiseks väidab Yieh, et lükates vaidlustatud kohtuotsuse punktis 94 tagasi tema argumendi, et asjaomase toote valmistamiseks ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali täpse kogusega seotud andmete kogumine oleks tema jaoks kaasa toonud ebaproportsionaalse töökoormuse, jättis Üldkohus selle töökoormuse faktilise hindamise läbi viimata ega kaalunud seda uurimisvajadustega.
- 75 Sellega seoses tuleb kõigepealt tõdeda, et peale vaidlustatud kohtuotsuse punkti 94 ei puuduta teine väide ühtegi nimetatud kohtuotsuse konkreetset punkti.
- 76 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleneb aga ELTL artikli 256 lõike 1 teisest lõigust, Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust ja kodukorra artikli 168 lõike 1 punktist d, et apellatsioonkaebuses tuleb näidata täpselt selle kohtuotsuse kritiseeritavad osad, mille tühistamist nõutakse, ning seda nõuet konkreetselt toetavad õiguslikud argumendid. Sellega seoses on kodukorra artikli 169 lõikes 2 nõutud, et õigusväidetes ja -argumentides näidataks täpselt, millised Üldkohtu lahendi põhjenduse punktid vaidlustatakse (28. veebruari 2018. aasta kohtuotsus *mobile.de vs. EUIPO*, C-418/16 P, EU:C:2018:128, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 77 Viimati nimetatud nõude järgimine on käesolevas asjas seda olulisem, et kõnealune väide puudutab potentsiaalselt suurt hulka peamiselt faktilisi hinnanguid, mis on antud alusmääruse artikli 2 lõike 5 sätteid silmas pidades ja mis sisalduvad vaidlustatud kohtuotsuse punktides 69–111 üksikasjaliku arutluskäigu raames.
- 78 Sellest järeldub, et teine väide on vastuvõetamatu osas, milles see ei puuduta vaidlustatud kohtuotsuse ühtegi teist punkti peale punkti 94.
- 79 Edasi, osas, milles see puudutab punkti 94, nähtub selle punkti sõnastusest endast, et Üldkohus analüüsis seal ja lükkas seejärel tagasi argumendi, mille Yieh esitas vastuseks Üldkohtu kirjalikule küsimusele ja kohtuistungil ning mille kohaselt esiteks oleks asjaomase toote valmistamiseks

ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali täpse koguse kohta teabe otsimine tähendanud ebaproportsionaalset töökoormust, ja teiseks, kuna komisjon nõuet ei korranud, võis ta õiguspäraselt eeldada, et seda teavet ei olnud enam vaja.

- 80 Sellega seoses tõdes Üldkohus punktis 94, et esiteks ei olnud komisjon kordagi väljendanud kavatsust selle teabe saamisest loobuda, ja teiseks ei olnud hageja piisavalt hoolas, et küsida sellelt institutsioonilt, kas viimane oli ka tegelikult loobunud nõutud teabest. Ta lisas samas punktis 94 veel, et komisjon märkis õigesti, et ta ei loobunud selle teabe nõudmisest pärast kontrollkäiku koostatud täiendavas küsimustikus, kuna küsimustik puudutas üksnes eksportmüüki ja sellel ei olnud mingit mõju kõnealusele nõudele.
- 81 Vaidlustatud kohtuotsuse punkti 94 tuleb lisaks mõista selle kohtuotsuse punktides 69–111 esitatud üksikasjaliku arutluskäigu kontekstis, milles Üldkohus rõhutas, et tõendite hindamise põhjal ei saa komisjoni kritiseerida selle tõttu, et ta jättis rahuldamata taotluse arvata asjaomase toote tootmiskuludest maha ringlussevõetud metallijäätmete väärtus põhjusel, et kuna tal puudus täielik ja usaldusväärne teave asjaomase toote tootmiseks ostetud kuumvaltsitud lehtmaterjali koguse kohta, kuigi ta oli seda teavet taotlenud, ei olnud tal võimalik kontrollida selle mahaarvamise õigsust.
- 82 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 105 võttis Üldkohus kokku oma hinnangu Yiehi erinevate argumentide kohta, millega vaidlustati komisjoni keeldumine rahuldada tema taotlus arvata asjaomase toote tootmiskuludest maha ringlussevõetud metallijäätmete väärtus, rõhutades, et kuigi Yieh oli esitanud teatud täiendavaid andmeid isegi pärast kohapealset kontrolli ja pärast ajutise määruse vastuvõtmist, ei esitanud ta seevastu kordagi teavet asjaomase toote tootmiseks tarbitud kuumvaltsitud lehtmaterjali täpse koguse kohta, mida komisjon võis pidada vältimatult vajalikuks oma kontrolliülesande täitmiseks, eelkõige kuivõrd ringlussevõetud metallijäätmete väärtuse asjaomase toote tootmiskuludest maha arvamise taotlus oli seotud asjaomase toote valmistamisel tarbitud kuumvaltsitud lehtmaterjali kogusega.
- 83 Siiski ei saa Yieh neid erinevaid peamiselt faktilisi hinnanguid, mille Üldkohus andis, sealhulgas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 94, kahtluse alla seada argumendiga, et asjaomaseid huvisid ei ole väidetavalt õigesti kaalutud.
- 84 Nagu käesoleva otsuse punktis 52 meenutatud, ei ole faktide hindamine Üldkohtu poolt nimelt niisugune õigusküsimus, mis kuuluks iseenesest Euroopa Kohtu poolt apellatsiooni korras läbivaatamisele, välja arvatud juhul, kui neid on moonutatud.
- 85 Kuna Yieh ei ole käesoleval juhul aga sellist moonutamist tõendanud, on tema väide, et Üldkohus ei ole vaidlustatud kohtuotsuse punktis 94 asjaomaseid huve õigesti kaalunud, apellatsiooniasemes vastuvõetamatu.
- 86 Eeltoodut arvestades tuleb teine väide tervikuna vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide, et on rikutud alusmääruse artikli 2 lõiget 2

Poolte argumendid

- 87 Yieh väidab oma kolmandas väites, et Üldkohus rikkus alusmääruse artikli 2 lõiget 2, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 129–135 sisuliselt, et komisjon võis keelduda normaalväärtuse kindlaksmääramisel arvesse võtmast omamaist müüki põhjusel, et kõnealused tooted ei olnud ette nähtud sellel turul tarbimiseks, vaid ekspordiks, ilma et see institutsioon oleks pidanud tõendama eksporditava tootja kavatsust või konkreetset teadlikkust sihtkohast müügi hetkel.
- 88 Esimesena vaidleb Yieh vastu sellele, et alusmääruse artikli 2 lõike 2 erinevate keeleversioonide analüüs, mis on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 129 ja 130, võiks kinnitada Üldkohtu järeldust, et see säte ei kohusta komisjoni tõendama eksporditava tootja teadlikkust või kavatsust seoses asjaomaste toodete lõppsihtkohaga müügi hetkel.
- 89 Teisena vaidleb Yieh vastu alusmääruse kontekstipõhisele ja teleoloogilisele tõlgendusele, mida Üldkohus kasutas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 132 ja 135. Ta leiab, et kuigi alusmäärusest tuleneb, et dumpingut, kahju ja kõrvalehoidmist selle määruse tähenduses saab tuvastada sõltumatult eksporditava tootja kavatsusest, esineb dumpinguvastase meetme kohaldamisel siiski subjektiivne element, kuna tegemist on asjasse puutuvate ekspordivate tootjate „ebaausa“ käitumise eest karistamisega. Lisaks kohustavad alusmääruse teised sätted ja muud kaubanduse kaitsemeetmed, eelkõige „subsiidiumivastased eeskirjad“, uurimisega tegelevat asutust kontrollima ekspordivate tootjate subjektiivset teadlikkust ja kavatsust.
- 90 Kolmandana on tegemist ringtõendusega vaidlustatud kohtuotsuse punktis 134 Üldkohtu esitatud arutluskäigu puhul, mille kohaselt vajadus tõendada müüja kavatsust või tegelikku teadlikkust müügi hetkel asjaomase toote lõppsihtkohast viib selleni, et normaalväärtuse kindlaksmääramisel oleks võimalik arvesse võtta eksporditud toodete hindu, mis võib normaalväärtuse kindlaksmääramist moonutada.
- 91 Komisjon ja Eurofer vaidlustavad Yiehi argumendid ja väidavad, et kolmas väide tuleb tagasi lükata, kuna Üldkohtu analüüsis ei ole rikutud ühtegi õigusnormi.

Euroopa Kohtu hinnang

- 92 Kõigepealt tuleb märkida, et alusmääruse artikli 2 lõikes 1 ette nähtud reeglist, mille kohaselt „[n]ormaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärasel kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad“, ja määruse artikli 2 lõikes 2 sätestatud reeglist, mille kohaselt „[s]isetarbimiseks ettenähtud samasuguse toote müüki kasutatakse [tavaliselt] normaalväärtuse määramisel“, nähtub, et normaalväärtuse kindlaksmääramisel ei võeta arvesse omamaist müüki, kui selle müügiga seotud asjaomased tooted ei ole ette nähtud mitte sellel turul tarbimiseks, vaid muul otstarbel nagu nende ekspord.
- 93 Seega tekib küsimus, kas väljend „tarbimiseks ettenähtud“ alusmääruse artikli 2 lõike 2 tähenduses eeldab subjektiivse elemendi esinemist, nagu väidab Yieh.

- 94 „Subjektiivse“ lähenemise kohaselt, mida toetab Yieh oma kolmandas väites, tuleb seda väljendit mõista nii, et omamaise müügi võib normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatavast arvutamise alusest välja jätta vaid siis, kui komisjon tõendab, et müügi toimumise ajal oli müüjal kavatsus, et asjaomane toode hiljem eksporditakse, või et ta oli ekspordimisest tegelikult teadlik.
- 95 Seevastu „objektiivse“ lähenemise kohaselt, mida Üldkohus kasutas sisuliselt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 136–142, piisab selleks, et teatud omamaise müügi saaks normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatavast arvutamise alusest välja jätta, et komisjonil on piisavalt objektiivseid tõendeid, mis kinnitavad, et müük on tegelikult ekspordimüük.
- 96 Sellega seoses lähtus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 128 ja 129 oma arutluskäigus õigesti järeldusest, et alusmääruse artikli 2 lõike 2 ingliskeelne versioon, mis sisaldab sõnu „intended for consumption“, on sõnastatud nii, et see võib viidata sellele, et müüja kavatsus on asjakohane kriteerium, mis näib toetavat käesoleva kohtuotsuse punktis 94 osutatud subjektiivset lähenemist. Võib lisada, et rootsikeelne versioon, milles kasutatakse mõistet „avsedd“, vastab selles osas sõnale „intended“, mida kasutatakse ingliskeelses versioonis.
- 97 Seevastu pigem käesoleva kohtuotsuse punktis 95 viidatud objektiivse lähenemise kasuks räägib asjaolu, et enamikus keeleversioonides, eelkõige kaheksas keeleversioonis, sealhulgas prantsuskeelne versioon, millele Üldkohus viitab ja millele võib lisada portugali- ja rumeeniakeelse versiooni, milles kasutatakse vastavalt sõnu „destinado“ ja „detinat“, kasutatakse mõisteid, mis viitavad toote sihtkohale, mitte või mitte tingimata eksporditava tootja kavatsusele või teadlikkusele.
- 98 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 51 märkis, tähendab alusmääruse artikli 2 lõikes 2 kasutatud väljend „sisetarbimiseks ettenähtud“ selle tavatähenduse kohaselt seda, et müüki ekspordiriigis saaks arvata normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatavasse arvutamise alusesse, on vaja, et selle müügi esemeks olevad tooted on „eraldatud“, „reserveeritud“ või „mõeldud“ sisetarbimiseks.
- 99 Kuna alusmääruse artikli 2 lõike 2 keeleversioonide vahel on eelkõige väljendi „tarbimiseks ettenähtud“ puhul sellised erinevused, siis tuleb seda sätet Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tõlgendada lähtuvalt selle õigusakti üldisest ülesehitusest ja eesmärkidest, mille osa see säte on (vt selle kohta 29. aprilli 2021. aasta kohtuotsus Banco de Portugal jt, C-504/19, EU:C:2021:335, punkt 41).
- 100 Seega tuleb analüüsida erinevaid kontekstipõhiseid ja teleoloogilisi asjaolusid, mille Üldkohus esitas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 130–135, et põhjendada alusmääruse artikli 2 lõike 2 tähenduses väljendi „tarbimiseks ettenähtud“ objektiivset tõlgendust, millest mõnda Yieh kritiseerib.
- 101 Kõigepealt olgu siiski meelde tuletatud, et väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et kuna liidu sõlmitud rahvusvahelised lepingud on liidu teisese õiguse aktide suhtes ülimuslikud, tuleb viimaseid tõlgendada võimaluse piires kooskõlas nende lepingutega (vt eelkõige 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon vs. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 31 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 102 Pealegi on Euroopa Kohus Marrakechis 15. aprillil 1994 sõlmitud WTO asutamislepingu lisas toodud lepingute teatavate sätete tõlgendamisel juba viidanud WTO vaekogu või WTO apellatsioonikogu aruannetele (vt eelkõige 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon vs. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 103 Pärast seda täpsustust tuleb esiteks tõdeda, et nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 130 õigesti märgib, kasutatakse dumpinguvastase lepingu artiklis 2.1, mille sõnastus vastab alusmääruse artikli 2 lõike 2 sõnastusele, WTO sekretariaadi kolmes ametlikus keeles inglise keeles väljendit „destined for consumption“, prantsuse keeles „destiné à la consommation“ ja hispaania keeles „destinado al consumo“.
- 104 Teiseks otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 131 sisuliselt samuti õigesti, et kuigi tõend eksportiva tootja kavatsuse või tegeliku teadlikkuse kohta asjaomase toote hilisemast ekspordist on piisav, et järeldada, et müüki ei saa kvalifitseerida sisetarbimiseks ettenähtud müügiks ja seda ei saa seega arvata normaalväärtuse kindlaksmääramisel kasutatavasse arvutamise alusesse, ei saa sellest järeldada, et teadlikkuse puudumine asjaolust, et asjaomane toode on ette nähtud ekspordiks, viiks tingimata järeldusele, et müük on ette nähtud sisetarbimiseks ja see tuleb seega arvutamise alusesse arvata, kuigi see toode eksporditi.
- 105 Seega vastupidi Yiehi kaitstavale subjektiivsele lähenemisele ei kujuta tõend eksportiva tootja kavatsuse või tegeliku teadlikkuse kohta müügi hetkel asjaomase toote hilisemast ekspordist, endast tingimust, mis peab tingimata olema täidetud, et komisjon saaks asjaomase müügi normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatavast arvutamise alusest välja jätta.
- 106 Nagu nähtub sisuliselt vaidlustatud kohtuotsuse punktist 131, ei toeta Yiehi esitatud subjektiivset lähenemist ainuüksi vaidluses „Euroopa Ühendused – dumpinguvastane meede Norrast pärit kasvanduselõhe suhtes“ (WT/DS 337/R) WTO vaekogu 16. novembri 2007. aasta aruande 339. joonealuses märkuses esitatud märkus, et kui tootja müüb toodet ekspordijale või sõltumatule turustajale, „olles teadlik, et see toode eksporditakse“, siis ei saa seda müüki kvalifitseerida sisetarbimiseks ettenähtud müügiks.
- 107 Nagu märkis ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 43, nähtub sellest märkusest tõepoolest, et eksportiva tootja teadlikkus sellest, et asjaomased tooted on ette nähtud ekspordiks, ei ole alusmääruse artikli 2 lõike 2 kohaldamisel asjakohatu, kuna ainuüksi see teadlikkus peab tingimata viima kõnealuse müügi välistamiseni normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatavast arvutamise alusest.
- 108 Nagu märkis sisuliselt ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 44, ei saa sellisest märkusest, mis on spetsiifiline ja faktiline, siiski järeldada, et tõend asjaomase toote ekspordimisest tegeliku teadlikkuse kohta on tingimus, mis peab igal juhtumil olema täidetud, et uurimisasutus oleks kohustatud jätma müügi normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatavast arvutamise alusest välja põhjusel, et asjaomane toode on ette nähtud ekspordiks.
- 109 Kolmandaks, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 132 õigesti märkis, nõuavad alusmääruse tähenduses mõisted „dumping“, „kahju“ ja „kõrvalehoidmine“ objektiivsete tingimuste täitmist, mis ei sõltu põhimõtteliselt ettevõtja kavatsusest või konkreetsest teadlikkusest.
- 110 Täpsemalt, mis puudutab dumpingumarginaali arvutamist, siis ei viita alusmääruse artikli 2 lõige 2, mis käsitleb normaalväärtuse kindlaksmääramist, nagu ka selle määruse artikli 2 lõige 8, mis käsitleb ekspordihinna kindlaksmääramist, mingil moel sellele, et huvitatud isik oli teadlik asjaomase toote sihtkohast.

- 111 Kuigi on tõsi, et nagu Yieh märgib ja Üldkohus tõdes vaidlustatud kohtuotsuse punktis 132, sisaldas alusmääruse artikli 10 lõige 4 subjektiivset kriteeriumi, kuna dumpinguvastase tollimaksu tagasiulatav kohaldamine eeldas, et „importija on või oleks pidanud olema teadlik dumpingust, selle ulatusest ning väidetavast või tuvastatud kahjust“, on tegemist, nagu komisjon õigesti väidab, pigem alusmääruses sõnaselgelt ette nähtud erandiga, mis kinnitab dumpinguvastase uurimise objektiivset laadi.
- 112 Isegi see säte, kuivõrd see on kohaldatav ka siis, kui importija „oleks pidanud olema teadlik“ selles sättes nimetatud asjaoludest, ei nõua igal juhul tingimata eksportiva tootja tegelikku tegelikkust ega kinnita seega Yiehi kaitstud subjektiivset teesi.
- 113 Lisaks ei saa vastupidi Yiehi väidetule tema toetatud subjektiivne tõlgendus põhineda ka asjaolul, et komisjon on kohustatud arvesse võtma uurimises koostööd tegevate eksportijate individuaalset käitumist.
- 114 Nimelt, kuigi vajadus hinnata iga eksportiva tootja puhul dumpinguhinnaga importi individuaalselt toob muu hulgas kaasa selle, et iga eksportija kohta tuleb arvutada individuaalne dumpingumarginaal, tingimusel et ta on uurimisel koostööd teinud, ei tähenda see siiski, et seda importi tuleks hinnata subjektiivsel alusel.
- 115 Neljandaks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 133 õigesti, et alusmääruse artikli 2 lõike 2 tõlgendus, mille kohaselt ei ole vaja otsida müüja kavatsust või konkreetset või tegelikku teadlikkust asjaomase toote lõppsihtkohast, on kooskõlas ka dumpinguvastase uurimise eesmärgiga.
- 116 Nimelt on selle eesmärk peamiselt see, et komisjon saaks koostööd tegevate ettevõtjate poolt dumpinguvastasele küsimustikule antud vastuste, võimalike kohapealsete kontrollide ja huvitatud isikute märkuste alusel enne dumpinguvastase tollimaksu kehtestamist objektiivselt kindlaks teha asjaolude kogumi, eelkõige dumpingu esinemise pärast seda, kui ta on vastavalt alusmääruse artiklile 2 kindlaks määranud asjaomase toote normaalväärtuse.
- 117 Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 134 märkis, võib aga see, kui komisjon peaks süstemaatiliselt tõendama – nagu väidab Yieh – müüja kavatsust või konkreetset või tegelikku teadlikkust asjaomase toote lõppsihtkohast, seda eesmärki kahjustada.
- 118 Nimelt võib selle tõendamine osutada praktikas sageli võimatuks, mis lõpuks võimaldaks normaalväärtuse kindlaksmääramisel vastavalt alusmääruse artiklile 2 arvesse võtta eksporditud toodete hindu, mis võib moonutada ja kahjustada normaalväärtuse nõuetekohast kindlaksmääramist.
- 119 Vastupidi Yiehi väidetele ei saa Üldkohtu sellist arutluskäiku vaidlustatud kohtuotsuse punktis 134 pidada ringtõestuseks.
- 120 Sellega seoses tuleb märkida, et Yiehi soovitatud alusmääruse tõlgendus võib praktikas muuta dumpinguvastase uurimise tõhusa läbiviimise raskeks või isegi võimatuks.
- 121 Lisaks kinnitab ka alusmääruse artikli 2 lõike 2 eesmärgi analüüs, et selles kasutatud väljendi „tarbimiseks ettenähtud“ subjektiivse tõlgendusega, mida toetab Yieh, ei saa nõustuda.

- 122 Alusmääruse artikli 2 lõike 2 eesmärk on nimelt tagada, et toote normaalväärtus vastaks kõige paremini samasuguse toote normaalväärtusele ekspordiriigi siseturul. Ent kui müük toimub tingimustel, mis ei vasta samasuguse toote müügi osas valitsevale kaubanduspraktikale sellel turul dumpingu esinemise tuvastamise seisukohast asjakohasel hetkel, ei kujuta see endast sobivat lähteteavet, mille põhjal saaks määrata kindlaks samasuguse toote normaalväärtuse sellel turul (vt selle kohta 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu vs. Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 28).
- 123 Viidendaks ja viimaseks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 135 õigesti, et alusmääruse artikli 2 lõike 2 tõlgendus, mille kohaselt ei ole vaja otsida müüja kavatsust või konkreetset või tegelikku teadlikkust asjaomase toote lõppsihtkohast, on kooskõlas ootuspärasuse ja õiguskindluse põhimõtetega, millele Yieh tugineb, samas kui tema soovitatud subjektiivne tõlgendus nõuab sellise subjektiivse asjaolu tõendamist, mille olemasolu oleks praktikas juhuslik, või nagu märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 120, lausa võimatu tuvastada.
- 124 Samas tähendab lähenemisviis, mis põhineb alusmääruse artikli 2 lõike 2 tähenduses mõiste ekspordiriigi „sisetarbimiseks ettenähtud samasuguse toote müük“ puhtalt objektiivsel tõlgendusel, et pelgast tõendist, et mis tahes hetkel pärast seda, kui eksportiv tootja asjaomaseid tooteid siseturul algul müüs, turustusahelas allpool olev ettevõtja need eksportis, piisab, et komisjon võiks asuda seisukohale, et need tooted olid nende esmase müügi ajal „ettenähtud“ ekspordiks ja olid seega, nagu kinnitab Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 143, „tegelikkuses ekspordimüük“, mis tuleb seetõttu normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatavast arvutamise alusest välja jätta.
- 125 Ent selline puhtalt objektiivne tõlgendus, mis ei omista mingit tähtsust seosele eksportiva tootja esmase müügi tunnuste vahel, mille hulgas on eelkõige hind, ja hilisema ekspordi vahel tema kliendi või asjaomase toote turustusahelas allpool oleva muu ettevõtja poolt, viib selleni, nagu väidab Yieh, et ootuspärasuse põhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet ei ole täielikult järgitud, kuna see tõlgendus võimaldaks komisjonil kehtestada dumpinguvastase tollimaksu sõltumata eksportiva tootja hinnapoliitikast ja kohustaks viimast vastutama oma sõltumatute klientide turunduspoliitika eest, mida tal üldjuhul ei ole võimalik kontrollida.
- 126 Kuigi käesoleva kohtuotsuse punktides 103–123 esitatud põhjustel ei saa nõustuda alusmääruse artikli 2 lõike 2 tähenduses mõiste ekspordiriigi „siseturul tarbimiseks ettenähtud samasuguse toote müük“ puhtalt subjektiivse tõlgendusega, ei järeldu sellest siiski, et nimetatud mõistet tuleb tingimata tõlgendada puhtalt objektiivselt.
- 127 Nimelt selleks, et tagada eelkõige ootuspärasuse ja õiguskindluse põhimõtte täielik järgimine, tuleb alusmääruse artikli 2 lõike 2 tähenduses mõistet ekspordiriigi „siseturul tarbimiseks ettenähtud samasuguse toote müük“ tõlgendada nii, et – nagu märkis ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 58 – komisjon saab normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatavast arvutamise alusest omamaise müügi välja jätta vaid juhul, kui ta tõendab selle müügi ja sisetarbimisest erineva sihtkoha vahelise objektiivse seose esinemist.
- 128 Nii nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku samas punktis 58, tuleneb selle sätte selline tõlgendus ka sätte eesmärgist, milleks on – nagu on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 122 – tagada, et toote normaalväärtus vastaks kõige paremini samasuguse toote tavapärasele hinnale ekspordiriigi siseturul.

- 129 Sellest tuleneb, et komisjonil on õigus jätta müük normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatavast arvutamise alusest asjaomase toote ekspordimise tõttu välja vaid siis, kui ta tõendab, et selle müügiga seonduvatest objektiivsetest asjaoludest, mille hulgas on eelkõige hind, tuleneb, et nimetatud müügiga hõlmatud toodetel on muu otstarve kui tarbimine ekspordiriigi siseturul, nagu eksport.
- 130 Nimelt, kui komisjon tõendab selliste esmase müügiga seotud asjaolude esinemise, siis võib asuda seisukohale, et eksportiv tootja pidi müügitehingu sõlmimise hetkel mõistlikult teadma, et suure tõenäosusega oli asjaomase toote lõplik sihtkoht eksport, mitte ekspordiriigi siseturul tarbimine.
- 131 Sellise „süüks pandud“ teadlikkuse – mõiste, mille puhul tuleb rõhutada, et see on põhimõtteliselt erinev kavatsuse või tegeliku teadlikkuse mõistest – võib tuletada näiteks objektiivsetest tõenditest, mis kinnitavad, et eksportija müüs asjaomaseid tooteid oma eksportmüügi hinnakirja alusel või et eksportiv tootja teadis või oleks mõistlikult pidanud teadma, et tema klient tegeles eranditult või peamiselt kõnealuste toodete ekspordimisega.
- 132 Seega, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 53, on täiesti mõeldav, et sõltumata sellest, kas on tõendatud eksportiva tootja tahe või tegelik teadlikkus sellest, et kõnealused tooted on ette nähtud ekspordiks, võib teatavatest müügi või ostjaga seotud objektiivsetest andmetest, kes need tooted soetab, järeldada, et need on ettenähtud – see tähendab on „eraldatud“ või „mõeldud“ – ekspordiks.
- 133 Käesoleval juhul on see aga just nii, nagu nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktides 136–142, milles Üldkohus analüüsis komisjoni vaidlusaluses määruses kasutatud selget lähenemist, mille tulemusel ta jättis normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatavast arvutamise alusest välja Yiehi müügi Taiwanis oma sõltumatule kliendile suurusjärgus 120 000 tonni asjaomast toodet.
- 134 Nimelt, nagu märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 136, kasutas komisjon ajutises määruses esialgu „ettevaatlikku“ lähenemist, mille kohaselt jäeti arvutamise alusest välja kogu asjaomase toote Yiehi müük Taiwanis asuvatele teatud turustajatele.
- 135 Nagu nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 137, asendas komisjon seejärel – nagu ta märkis vaidlusaluse määruse põhjenduses 59 – selle „üldise“ lähenemise siiski lähenemisega, mille kohaselt jäeti normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatud arvutamise alusest välja üksnes omamaine müük, mille kohta oli tal „piisav objektiivne tõendusmaterjal [selle] tegeliku ekspordimise kohta“. Seevastu nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punkti 137 kohaselt vaidlusaluse määruse samast põhjendusest 59 samuti, et „subjektiivsed tegurid nagu kavatsus ja teadlikkus või nende puudumine ei mõjutanud komisjoni teostatud objektiivset analüüsi, erinevalt ekspordile ettenähtud allahindlustest, mida kasutati kui asjasse puutuvat tõendit“.
- 136 Viimati mainituga seoses, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 138 ja 140 sisuliselt märkis, viidates ajutise määruse põhjendusele 64, ilmnes komisjoni uurimise käigus, et käesolevas asjas tehti suurele arvule Yiehi omamaisena deklareeritud müügitehingutele ekspordisoodustus, mille eesmärk oli pakkuda turustajatele stiimul eksportida kõnealuseid tooteid pärast nende töötlemist, mis tähendab kõige enam vähetähtsad toimingud, ilma et sellest tulenev toode oleks töödeldud nii, et see ei kuuluks enam asjaomase toote määratluse alla.
- 137 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 141 lisas Üldkohus muu hulgas, et toimiku materjalidest nähtub, et see soodustus puudutas näiteks 2013. detsembris 40% Yiehi müügist oma kõige suuremale kliendile Taiwanis.

- 138 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 142 rõhutas Üldkohus lisaks, et nagu nähtub vaidlusaluse määruse põhjendusest 59, õnnestus koguda „muid objektiivseid tõendeid selliste toodete tegeliku ekspordi kohta, mis olid deklareeritud kui riigisiseseks müügiks mõeldud tooted“.
- 139 Täpsemalt märkis Üldkohus nimetatud punktis 142, et uurimise käigus ilmnes, et kõige suurem Yiehi klient Taiwanis „müüs üksnes vähetähtsa koguse ajaomast toodet [ekspordiriigi] siseturul“, millest võib järeldada – nagu märkis ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 68 –, et see klient tegeles peamiselt asjaomase toote ekspordiga, asjaolu, et Yieh ei saanud mõistlikult teadmata olla.
- 140 Üldkohus järeldas sellest vaidlustatud kohtuotsuse punktis 143, et Yieh ei tõendanud, et komisjon on õigusnormi rikkunud või teinud ilmse vea faktide hindamisel, kui ta keeldus normaalväärtuse kindlaksmääramisel arvesse võtmast Yiehi müüki oma sõltumatule kliendile, kuna esinesid „objektiivsed tõendid sellest, et nimetatud müük oli tegelikkuses ekspordimüük, pealegi, kui on tuvastatud, et osale kõnealusest müügist kohaldati ekspordisoodustuse süsteemi nagu see, mida [Yieh] kohaldas, ja et seega toimus kõnealune müük madalama hinnaga kui asjaomase toote hind, mis oli suunatud riigisisel turul tarbimiseks, teades, et need hinnad julgustasid asjaomase toote ekspordi“.
- 141 Arvestades alusmääruse artikli 2 lõikes 2 kasutatud mõiste ekspordiriigi „siseturul tarbimiseks ettenähtud samasuguse toote müük“ tõlgendust, mida on kasutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 129, tuleb tõdeda, et asjaolu, et osale Yiehi omamaisest müügist kohaldati ekspordisoodustuse süsteemi, kujutab endast objektiivset asjaolu, mis on seotud selle müügiga ja puudutab eelkõige selle hinda, millest tuleneb, et nimetatud müügiga hõlmatud tooted olid ette nähtud ekspordiks, mitte tarbimiseks siseturul.
- 142 Seega pidi Yieh vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 130 märgitule nende müügitehingute sõlmimise ajal mõistlikult teadma, et asjaomase toote lõppsihtkoht oli suure tõenäosusega ekspord, mitte tarbimine ekspordiriigi siseturul.
- 143 Käesoleva kohtuotsuse punkte 129 ja 130 arvestades tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse punktis 142 välja toodud ja käesoleva kohtuotsuse punktis 139 meenutatud objektiivsest asjaolust, et Yiehi suurim klient Taiwanis tegutses peamiselt asjaomase toote ekspordi sektoris, et Yiehi müük sellele kliendile puudutas üldjuhul ekspordiks, mitte tarbimiseks siseturul ettenähtud tooteid, ning et seega pidi Yieh müügitehingute sõlmimise ajal mõistlikult teadma asjaomase toote lõppsihtkohta, milleks suure tõenäosusega oli ekspord.
- 144 Järelikult ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 144, et „komisjon [võis] õiguspäraselt ja ilmset hindamisviga tegemata jätta kõnealuse müügi normaalväärtuse määramisel [kasutatud arvutamise alusest] alusmääruse artikli 2 lõigete 1 ja 2 alusel kõrvale“.
- 145 Eeltoodut arvestades tuleb kolmas väide tagasi lükata ning järelikult ka apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 146 Kodukorra artikli 184 lõikes 2 on ette nähtud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud kohtukulud hüvitama, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 147 Kuna komisjon ja Eurofer on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja Yieh on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb Yiehi kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista temalt välja komisjoni ja Euroferi kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta Yieh United Steel Corp-i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni ja Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBLi kohtukulud.

Allkirjad